

Sống Với Lòng Biết Ơn

Có lẽ quý vị đều đồng ý rằng, sống bên cạnh những người vô ơn, không biết nghĩ đến những điều tốt người chung quanh đã làm cho mình thật là chán, vì công khó của chúng ta không được ghi nhận hay nhắc đến.

Có những người không biết quý sự giúp đỡ của bạn bè, có những người chồng không bao giờ nói với vợ hai tiếng cảm ơn, có những người vợ không nhận biết công khó của chồng và cũng có bao nhiêu đứa con không biết nghĩ đến công ơn cha mẹ. Những người thọ ơn mà không nói lời cảm ơn, không biết ơn, cũng không bày tỏ lòng biết ơn bằng hành động cụ thể không những khiến người đã ban ơn buồn và thất vọng nhưng cũng nói lên sự thiếu trưởng thành của chính người đó. Để không bị xem là người vong ơn và không trưởng thành, trong đời sống hằng ngày, chúng ta cần ghi nhận công ơn của người chung quanh và bày tỏ lòng biết ơn cách cụ thể.

Chẳng hạn khi chúng ta nhận được một món quà: quà cưới, quà sinh nhật, quà Giáng Sinh, hay bất cứ một món quà gì; do người ở xa gửi về hay người ở gần trao tặng, quà của bạn bè hay người thân trong gia đình, quà của người lớn hơn hay nhỏ hơn mình, chúng ta đừng bao giờ quên cảm ơn. Chúng

ta nên gọi điện thoại hay gửi thiệp cảm ơn, hoặc ít nhất làm một điều gì đó, để người tặng quà biết rằng chúng ta ghi nhận sự quan tâm, chăm sóc đặc biệt người đó dành cho chúng ta. Nhiều đôi vợ chồng mới cưới lắm khi vì vui với tình yêu mới hoặc bận rộn với đời sống mới mà nhiều khi quên gửi thiệp cảm ơn những người đã đến chia vui và tặng quà trong ngày cưới của mình. Đây là một thiếu sót cần được sửa đổi.

Một đứa con không biết ơn cha mẹ là niềm đau xót vô bờ bến cho cha mẹ. Những người không ghi nhận công khó của vợ, của chồng mà chỉ xem đó là trách nhiệm người kia phải chu toàn sẽ khiến người bạn đời đau buồn vì cảm thấy mình bị lãng quên, bị lợi dụng. Một khi ta cố gắng làm điều gì cho ai mà không được người đó biết đến, chúng ta sẽ nản lòng, không muốn làm gì nữa. Ngược lại, khi chúng ta làm mà được ghi nhận công khó, được cảm ơn, chúng ta sẽ không mệt mỏi, không quản ngại khó khăn mà còn hăng hái phục vụ nhiều hơn. Vì thế xin Chúa giúp chúng ta luôn sống với người thân yêu với lòng thương yêu và biết ơn. Xin Chúa giúp chúng ta biết quý ông cha, bà mẹ mà Chúa đã ban cho chúng ta, quý người vợ, người chồng mà Chúa đã đem đến trong cuộc đời chúng ta cũng như quý

những đứa con, đứa cháu mà Chúa đã ban cho gia đình chúng ta. Hãy quý nhau và bày tỏ lòng thương yêu quý mến đó qua lời nói ngọt ngào, hành động tế nhị, để người chung quanh ta vui sướng thỏa nguyện, biết rằng công khó của mình được ghi nhận chứ không phải là vô ích. Chúng ta hãy quý nhau, thương nhau mỗi ngày, khi còn được nhìn thấy nhau, được sống bên cạnh nhau, vì chúng ta không có nhau mãi mãi và chúng ta có thể mất nhau trong ngày chúng ta không ngờ.

Nhưng, đó là đối với người, những người chung quanh chúng ta, giống chúng ta và bình đẳng với chúng ta, còn đối với Đức Chúa Trời, Đấng đã tạo dựng chúng ta, ban cho chúng ta sự sống thì sao? Nếu chúng ta chỉ cảm ơn ông bà cha mẹ, vợ chồng, con cái và người thân yêu mà quên cảm tạ Đức Chúa Trời, là Đấng đã ban cho chúng ta sự sống, bình an, tình thương của người chung quanh và mọi điều cần yếu trong đời thì chúng ta đã thiếu sót rất lớn. Theo Lời Kinh Thánh dạy, không biết ơn Đấng Tạo Hóa và không tạ ơn Ngài là một tội lớn trước mặt Chúa. Sứ đồ Phao-lô viết: “Cho nên, họ không thể chữa mình được, vì họ dẫu biết Đức Chúa Trời, mà không làm sáng Danh Ngài, và không tạ ơn Ngài nữa” (Rô-ma 1:20-21).

Làm con cháu mà không biết ơn ông bà cha mẹ là điều đáng trách; làm người mà không biết công ơn Đấng đã tạo dựng nên mình là điều đáng trách hơn. Mỗi ngày chúng ta cần dâng lời cảm tạ Đức Chúa Trời, là Đấng đã ban cho chúng ta sự sống cùng mọi điều trên đất để chúng ta được hưởng. Trên hết, chúng ta phải cảm tạ Đức Chúa Trời vì Ngài yêu chúng ta đến nỗi đã xuống thế làm người, mang thân xác con người, để hy sinh chịu chết trên cây thập tự vì tội của chúng ta, hầu ban cho chúng ta sự sống đời đời. Sự giáng sinh làm người của Chúa là một biến cố xảy ra hai ngàn năm trước, mà cả thế giới sẽ vui mừng kỷ niệm trong tháng Mười Hai đến đây. Để bày tỏ lòng biết ơn Chúa, chúng ta không những ghi nhớ công ơn của Chúa nhưng cũng kính yêu Ngài và tôn thờ, hầu việc Ngài suốt đời.

Có người nói rằng, những lúc bình an, kinh tế phồn thịnh, đời sống thoải mái, ai cũng có việc làm và tương lai tươi sáng mới có lý do để cảm tạ Chúa, còn bây giờ có gì để mà tạ ơn Chúa đâu. Vết thương của khủng bố, chết chóc, kinh hoàng vẫn còn. Không những thế, đời sống thì bấp bênh, không biết ngày nào sẽ mất việc, mất nhà. Đã vậy, bệnh tật nguy hiểm luôn đe dọa, chẳng biết đâu mà tránh. Trước viễn ảnh đen tối như thế làm sao có thể cảm tạ Chúa được. Nếu chỉ nhìn vào mặt bi quan và tiêu cực của đời sống thì không thể nào cảm tạ Chúa được. Không những không thể biết ơn Chúa và cảm tạ Ngài, chúng ta cũng không thể sống trong vui vẻ được. Vì vậy, chúng ta cần có cái nhìn xa hơn, lạc quan hơn. Chúng ta cần có cái nhìn của người có tinh thần biết ơn. Đó

là chúng ta hãy nhìn vào những gì mình đang còn thay vì tiếc nuối những gì mình đã mất. Hãy nhìn vào những gì Đức Chúa Trời ban và ta đang có hơn là những gì mình không có. Hãy nghĩ đến những ngày gian nan thiếu thốn trước kia và cảm tạ Chúa thay vì than phiền về đời sống bận rộn và những trách nhiệm phải chu toàn hôm nay. Hãy nghĩ đến những người cô đơn, nghèo nàn, kém may mắn hơn ta và làm một điều gì đó để giúp đỡ họ. Mỗi ngày hãy nghĩ đến một ơn phước và cảm tạ Chúa, chúng ta sẽ không còn thì giờ để than phiền hay lo lắng. Có người đã nói: “Người có tinh thần biết ơn sẽ không có thì giờ để than phiền những người hay than phiền sẽ không bao giờ biết ơn.”

Có nhiều điều chúng ta hay xem thường và không biết ơn Chúa cho đến khi nào điều đó không còn nữa chúng ta mới quý và tiếc. Chẳng hạn như sức khỏe, công việc làm, những trách nhiệm trong gia đình, ông bà, cha mẹ, người vợ, người chồng của chúng ta, những đứa con mà chúng ta phải bận rộn chăm sóc mỗi ngày, những người bạn trong xóm, trong sở, v.v... Dù sức khỏe không được như khi ta còn trẻ, dù việc làm không đúng như ta điều ta mơ ước, dù người vợ người chồng của ta có nhiều thiếu sót, vấp vấp, không tế nhị, yêu thương như ta mong muốn, dù những đứa con của chúng ta không tài giỏi, ngoan ngoãn như con của người khác, v.v... Dù hoàn cảnh không được như ta mong muốn, xin Chúa giúp chúng ta luôn có tinh thần biết ơn Chúa và quý những gì Chúa ban cho cuộc đời chúng ta. Thánh Kinh dạy: “Anh em hãy vui mừng luôn mãi và cầu nguyện không ngừng.

Hãy tạ ơn Chúa trong mọi hoàn cảnh. Vì đó là ý muốn của Đức Chúa Trời trong Chúa Cứu Thế Giê-xu đối với anh em” (I Tê-sa-lô-ni-ca 5:16-18). Tác giả Thánh Vịnh thứ 103 nhắn nhủ chính mình: “Hỡi linh hồn ta, hãy ngợi khen Chúa Hằng Hữu, chớ quên các ân huệ của Ngài.”

Để kết luận, chúng tôi xin chia sẻ với quý vị một bài cầu nguyện cảm tạ như sau:

Kính lạy Chúa, con cảm tạ Chúa ban cho con có thức ăn hằng ngày và con sẽ không quên những người đang đói khổ.

Tạ ơn Chúa ban cho con sức khỏe, con sẽ nhớ đến những người đau ốm.

Cảm tạ Chúa cho con có gia đình bạn bè, con sẽ không quên những người sống trong cô đơn. Cảm tạ Chúa ban cho con đời sống tự do, con sẽ không quên những người đang sống trong những nơi không có tự do.

Cảm tạ Chúa yêu thương con và ban cho con sự cứu rỗi, con sẽ nhớ đến những người chưa nhận được tình yêu và ơn cứu rỗi của Ngài.

Xin giúp con không chỉ nhớ đến những người kém may mắn hơn con nhưng cũng sẵn sàng làm một điều gì cụ thể để giúp đỡ họ.

Trên hết, xin giúp con luôn sống với tinh thần biết ơn Chúa và bày tỏ lòng biết ơn bằng cách kính thờ Chúa và hầu việc Ngài suốt cả cuộc đời.

Minh Nguyễn

Trở Về Mùa Cảm Tạ

Trong một năm, những ngày trước Lễ Tạ Ơn là ngày có nhiều người di chuyển từ nơi này đến nơi kia nhất. Lý do là mọi người đều về nhà trong dịp Lễ Tạ Ơn. Tạ ơn chẳng những nói lên lòng biết ơn nhưng cũng nói lên sự sum họp, đoàn tụ của gia đình. Trên hết, mọi người đều hướng về cùng một cội nguồn. Cội nguồn đó là Thiên Chúa Chí Cao, là Cha của muôn vật, mọi loài. Trong Mùa Tạ Ơn, chúng ta bày tỏ lòng biết ơn đối với ông bà, cha mẹ, đối với các bậc sinh thành, nhưng đúng ra, đây là dịp để con người bày tỏ lòng biết ơn Thiên Chúa Chí Cao, Đấng tạo dựng nên ông bà cha mẹ và tổ tiên chúng ta. Hướng lòng biết ơn về Thiên Chúa vì thế là cách bày tỏ lòng biết ơn đúng nhất và đầy đủ nhất.

Những người di dân đầu tiên tại Bắc Mỹ đã bày tỏ lòng biết ơn chân thành với Đức Chúa Trời, là Đấng đã ban cho họ sự sống, hơi thở, đã đưa họ đến bến bờ bình an. Chúa cũng đã ban cho họ đất đai để trồng trọt, nên khi gặt hái vụ mùa đầu tiên, họ đã không làm gì khác hơn là bày tỏ lòng biết ơn Thiên Chúa trong một bữa ăn đạm bạc nhưng đầy ý nghĩa vì đầy lòng biết ơn.

Lòng biết ơn đó đã phai nhạt dần theo năm tháng. Ngày nay Lễ Tạ Ơn chỉ còn là một cái mốc thời gian cho việc mua sắm cuối năm. Nhưng là người thọ ơn Thiên Chúa, chúng ta không thể làm như vậy, ít ra chúng ta cũng phải dành một vài giây phút bày tỏ lòng biết ơn Người Cha thiêng liêng, là Đấng đã tạo

dựng, bảo dưỡng và hướng dẫn chúng ta cho đến giờ phút này.

Chúng ta làm gì để bày tỏ lòng biết ơn Chúa? Trước hết chúng ta phải dành một chỗ trong tâm hồn cho Thiên Chúa là Đấng đã ban cho chúng ta sự sống, hơi thở và tất cả những gì chúng ta đang có trên đời này. Biết có Ông Trời, biết rằng Trời sinh, Trời dưỡng, biết Trời kêu ai nấy dạ, tại sao chúng ta không thờ Trời và không tạ ơn Ngài?

Thánh Kinh dạy: “Những gì người ta có thể biết về Thiên Chúa thì thật là hiển nhiên trước mắt họ vì chính Thiên Chúa đã cho họ thấy rõ... Tuy biết Thiên Chúa, họ đã không tôn vinh hay cảm tạ Người cho phải đạo. Trái lại... thay vì thờ Thiên Chúa vinh quang bất tử, họ đã thờ hình tượng người phàm... hay hình tượng các loài chim chóc, thú vật, rắn rết” (Thư Rô-ma 1:19-23).

Làm người, chúng ta đã tôn vinh và cảm tạ Thiên Chúa cho phải đạo chưa hay chúng ta vẫn tiếp tục quên Chúa và tôn thờ những đối tượng khác? Biết Chúa mà không tôn thờ Ngài là lỗi đạo với Ngài. Trong ngày Lễ Tạ Ơn, mọi người đều về nhà để được sum họp với gia đình thế nào thì đối với Thiên Chúa, chúng ta cũng cần trở về với Ngài để được sum họp như vậy. Mỗi chúng ta đều là con của Thiên Chúa, Ngài đã dựng nên chúng ta qua cha mẹ chúng ta. Chính Ngài đã ban sự sống cho chúng ta. Trong đầu óc, trong thâm tâm, trong đáy lòng, mỗi chúng ta đều biết điều đó và vì vậy điều đầu tiên chúng ta cần làm là tôn thờ Ngài.

Thánh Kinh ghi lại câu chuyện về một người con bỏ nhà ra đi, theo tiếng gọi của dục vọng và ước

muốn riêng tư. Người con ấy bắt đầu với những hưởng thụ của đời sống nhưng rồi đã phải đối diện với cái ê chề, đau đớn của kiếp người. Trong nỗi thất vọng cùng cực, người đó đã nghĩ đến một điều, đó là nhà Cha của mình và người con đó đã ăn năn quay bước. Mỗi chúng ta đều là con của Thiên Chúa và đều đang lầm lạc. Nhưng Thiên Chúa là người Cha nhân từ ngày đêm, lúc nào cũng trông mong và chờ đợi chúng ta trở về với Ngài.

Mùa Tạ Ơn cũng là mùa trở về. Hãy trở về với cội nguồn, trở về với người Cha nhân từ là Thiên Chúa Toàn Năng đang ngày đêm trông mong chờ đợi Bạn trở về. Cách bày tỏ lòng biết ơn tốt nhất, đúng nhất, đầy đủ nhất là trở về với người Cha nhân từ đó. Ai cũng về nhà trong Mùa Tạ Ơn này, Bạn đã về chưa? Hãy nhớ, Chúa đang chờ đợi Bạn trở về.

Sau khi trở về và tiếp nhận ơn tha thứ của Thiên Chúa, chúng ta sẽ kinh nghiệm sự sống mới. Sự sống mới này đến từ Thiên Chúa và đây mới là sự sống thật vì sống không phải chỉ là ăn uống, làm việc, đi đứng và tất cả những sinh hoạt của thân xác, nhưng sống thật là có mối tương giao với Đấng Tạo Hóa. Cuộc đời này sẽ chẳng có ý nghĩa gì nếu ta chỉ sinh ra đời, sống mấy mươi năm rồi chết. Đời sống phải có một cái gì vượt lên trên những thấp thỏm và tầm thường đó. Chúng ta phải biết mình sống để làm gì? Sống cho ai? Sống không phải là kéo lê những ngày dài trên đất nhưng là sống một đời sống có mục đích và có ý nghĩa.

Thánh Kinh là Lời Chúa dạy: “Anh em đừng lo lắng gì cả, nhưng trong mọi hoàn cảnh, anh em cứ

đem lời cầu khẩn, van xin và tạ ơn mà giải bày trước mặt Thiên Chúa những điều anh em thỉnh nguyện” (Thư Phi-líp 4:6). Lo lắng là điều không thiếu trong đời sống nhưng là con của Chúa, là người đã tiếp nhận ơn tha thứ và sự sống của Thiên Chúa, chúng ta có Thiên Chúa là Người Cha chăm sóc chúng ta. Trong lời dạy của Chúa, Chúa bảo chúng ta đừng lo lắng gì nhưng hãy trình bày thỉnh nguyện của mình với Thiên Chúa trong thái độ biết ơn. Lời Chúa dạy: “Hãy tạ ơn trong mọi hoàn cảnh” (Thư I Tê-sa-lô-ni-ca 5:18). Một người đã biết ơn Thiên Chúa, đã quay về với Thiên Chúa để tạ ơn Ngài sẽ tiếp tục sống với lòng biết ơn và chính lòng biết ơn giúp chúng ta sống vượt lên trên hoàn cảnh.

Biết ơn là ý thức rằng mình không có gì cả, tất cả mọi điều chúng ta có, từ sự sống, hơi thở, sức khỏe, khả năng, dịp tiện, người chung quanh. Tất cả những gì ta nghĩ là ta có, ta sở hữu, thật ra đều đến từ Thiên Chúa. Sống với ý thức đó là sống với lòng biết ơn và tinh thần tạ ơn. Lòng biết ơn và tinh thần tạ ơn đó sẽ giúp ta sống an hòa, bằng lòng với những gì mình có và là một cuộc sống không còn lo lắng. Lòng biết ơn, tinh thần tạ ơn vì vậy chính là bí quyết của một đời sống hạnh phúc mà chúng ta đã không nghĩ đến. Khi trở về với Chúa, đặt lòng tin nơi Ngài, Chúa sẽ giúp chúng ta và ban cho chúng ta trái tim biết ơn đó. Từ đó, chúng ta có thể sống hạnh phúc trong Chúa và hài hòa với mọi người. Người biết ơn không thể là một người ngạo mạn, khoác lác, sống bất cần đời, nhưng sẽ là một người khiêm tốn, nhân hậu và thông cảm với mọi người. Trái lại, chúng ta đã

thấy rõ, người vô ơn là người kiêu căng, cho rằng mình chẳng cần đến ai và không một ai thích sống với những người vô ơn như vậy.

Chúng ta bày tỏ lòng biết ơn bằng cách trở về với Thiên Chúa để bày tỏ lòng tri ân Ngài, rồi chúng ta sống với một thái độ biết ơn, không ỷ lại. Nhưng tinh thần biết ơn Thiên Chúa và sống với lòng biết ơn cũng sẽ đối xử với người chung quanh trong tinh thần biết ơn. Nói như vậy nghĩa là chúng ta có thể tạ ơn Thiên Chúa về những người quanh mình.

Bạn có tạ ơn Chúa về người chồng, người vợ, người con, về cha mẹ, anh chị em, về những người thân của mình không? Chúng ta có tạ ơn Chúa về tình bạn, về cộng đồng, về công ăn việc làm và những gì mình đang có không? Rất có thể ta đang gặp hoạn nạn, bệnh tật, khó khăn, nhưng nếu ta tiếp nhận những điều đó như là một phần của đời sống, như những thách thức mình cần có để trưởng thành, để khiêm tốn và ý thức giới hạn và thân phận của con người. Nhìn vào những khó khăn của đời sống trong ý hướng đó sẽ giúp chúng ta biết ơn Thiên Chúa nhiều hơn về những gì ta có hơn là những gì ta không có.

Bạn thích sống bên người vui vẻ hay bên người lúc nào cũng có chuyện than phiền? Nếu để ý, chúng ta thấy rằng người hay than phiền, cầu nhau, oán trách, thờ than thường là những người vô ơn. Vô ơn trong ý nghĩa là không bằng lòng với những gì mình có và chỉ than phiền về những gì mình không có hay không bằng lòng. Hãy tập sống với thái độ cảm tạ và lòng biết ơn, Bạn sẽ thấy đời sống dễ

thở hơn nhiều. Tự sức Bạn và tôi không thể làm được. Trong Mùa Tạ ơn này, hãy trở về với Thiên Chúa, tạ ơn Ngài, tiếp nhận Ngài vào cuộc đời và nhờ Ngài ban cho Bạn một tâm hồn mới, một tâm hồn biết ơn và cảm tạ.

Mục sư Nguyễn Thị

Chương Trình Phát Thanh hàng tuần:

- **Chúa Nhật**
 - 8:00 am & 8:00 pm:
1430 AM, Bay Area
 - 5:30 pm: 1190 AM, Nam California
- **Thứ Hai**
 - 9:30 pm: Dallas
- **Thứ Ba**
 - 5:30 am: 106.3 FM, Nam California
 - 8:30 pm: 1440 AM, Orlando
- **Thứ Tư**
 - 7:00 pm: Seattle
 - 8:30 pm: 106.3 FM
Nam California
- **Thứ Năm**
 - 2:30 pm: 1480 AM
Nam California
 - 2:30 pm: 900 AM, Houston
 - 4:00 pm: 92 FM, Atlanta
 - 4:30 pm: 880 AM, Houston
 - 6:00 pm:
1110 AM, Sacramento
 - 7:45 pm: 97.3 FM San Diego
- **Thứ Sáu**
 - 2:30 pm: 106.3 FM
Nam California
 - 5:30 pm: 1240 AM, San Diego
 - 6:30 pm: 1430 AM, San Jose
 - 10:00 pm: 1480 AM
Nam California
- **Thứ Bảy**
 - 2:00 pm: Washington, D.C.
 - 6:30 pm: 106.3 FM (mỗi hai tuần),
Nam California
 - 7:30 pm: 97.3 FM, San Diego
 - 8:30 pm: Vietnamese Dallas Radio

Chương Trình
Phát Thanh Tin Lành
PO Box 2468
Fullerton, California 92837
(714) 533-2278
radio@tinlanh.org
<http://www.tinlanh.org>